

Primus phisicorum.

sortis vel non. Si primum sequitur quod seclusa quantitate est ibi distinctio. Si secundum ergo idem generat se et in aliquo instanti nature in eadem materia sunt simul plures forme. *S. T. opus xxxij. c. v.* Item partes sortis sunt eiusdem speciei per formam suam ergo sine quantitate. *z c.*

¶ Octavo quantitas non est principium individuationis ergo quantitas non est illud quo unum dividitur siue distinguitur ab alio in hijs que sunt eiusdem rationis antecedens patet quod deus posset ponere eandem quantitatem numero in sorte et in platone et quantitatem relictam in sacramento altaris deus posset ponere in alio pane quam prius fuit ergo panis non est precise alius per quantitatem sed dices quod istud est miraculum et ideo non concludit contra rationem naturalem. Contra miraculum non est respectu contradictoriorum ad que nulla est potentia sed contradictio est eadem substantiam manentem esse duas substantias quod tamen sequitur in casu si per aliquod accidens esset formaliter hec substantia. Item substantia prius est naturaliter omni accidente secundum totalem coordinationem suam ergo nihil posterius ista coordinatione potest esse ratio formalis qua aliquid est in ista coordinatione ergo prius naturaliter est substantia prima quam determinetur aliquo accidente. Item substantia per se est prius accidente ergo quod maxime est substantia est maxime prius accidente. Sed dices quod illa substantia est prior quantitate in essendo non tamen in dividendo vel quod substantia est prior in entitate non autem in divisibilitate. contra forma est simpliciter prior composito in essendo sed quantitas est forma primae substantie in quantum huiusmodi.

¶ Nono arguitur ad idem in qualibet coordinatione circumscripto quocumque alio est genus et species ergo et individuum secluso omni extrinseco. i. eo quod est alterius generis: tenet consequentia quia in illa coordinatione proceditur in infinitum. Item species per se predicatur de individuo scilicet de sorte. hoc autem non esset verum si sortes essent sortes siue hic homo per quantitatem: quia sortes ut sic videntur esse ens per accidentem et importare res diversorum generum. Forte dices quod principium individuationis siue distinctionis non est quantitas sed signatio materie quam habet causaliter per quantitatem et ista signatio est alia et alia in diversis partibus et in diversis hominibus. Contra quia substantia ut dictum est prior est naturaliter quantitate: ergo nihil certum per quantitatem est prius substantia vel idem substantie. Item quero quid est quantitatem derelinquere vel causare modum talem in substantia si nihil est nisi quod presuit quantitas tunc nullomodo est signatio per quantitatem quia tunc simpliciter signatio substantie prederet naturaliter quantitatem. Si autem aliquid aliud quero quomodo causatur a quantitate et quo genere cause non videtur posse assignari ibi nisi genus cause efficientis. sed contra quantitas non est forma activa igitur. Item individuum in quantum homo causat hanc quantitatem quod effectus singularis habet causam singularem ergo prior in ista signatio quam quantitas. Forte dices quod materia signata nihil aliud est quam materia in habitudine ad hanc quantitatem. Contra vel ista habitudo est ipsamet materie vel relatio. Si primum tunc nichil aliud est dicere quod materia signata est principium distinctionis quam dicere quod materia est principium distinctionis sui ipsius ab alia materia. Si dicatur quod materia est signata per signationem et quod ista signatio est relatio. contra relatio est posterior fundamento ergo ista signatio se-

quitur primam substantiam.

¶ Decimo arguitur quod divisibilitas non est propria passio quantitatis quia potentia et actus sunt eiusdem generis et eiusdem essentie sed actu dividi non est essentialis quantitati: quia tunc omnis quantitas esset actu divisa igitur nec potentia ad dividi est de essentia eius esse autem divisibile dicit potentiam ad dividi igitur. Item nunquam actus potentie repugnat illi cuius est potentia sed esse divisum repugnat quantitati quod si est divisum iam non est primum nec divisibilitas equaliter inest speciebus quia continuum est divisibile in potentia numerus autem est actu divisus. Item in logica species quantitatis sumuntur secundum rationem mensure ut patet de superficie et loco ideo. Forte dices quod esse mensuram est ratio quidditativa quantitatis. Contra ratio generis et univoci eque prior inest omnibus speciebus. Forte dices quod ratio descriptiva generis non inest eque primo speciebus. Contra in diffinitione equivoconum capitur ratio per quacunquam diffinitionem ut dicitur in logica. Item unitati convenit ratio mensure. *x. metha.*

¶ Undecimo si quantitas de se haberet partes ergo quantitas est quanta quod tamen est falsum quia albedo non est alba. Item tunc omne corpus esset quadratum patet quia est ita longum sicut latum et profundum quo patet quia ubicumque est longitudo ibi est latitudo et profunditas: ergo semper latitudo est equalis longitudini.

¶ Ad primum dicendum quod adhuc materia non esset punctum. *S. T. in secundo. d. xxx. q. i. q. 2.* apta nata est recipere quantitatem haberet tamen aliquomodo modum puncti quod non esset extensa sed esset indivisibilis actu potentia tamen remota divisibilis sed non potentia propinqua. Ad aliud posset dici quod unomodo prioritatis aliquid est prius altero et tamen subsistendi consequentia convertitur. dicit enim philosophus quod sic esse vel non esse est causa veritatis propositionis. Nam si homo est hec est vera oratio homo est et econverso inquit philosophus. Et hec etiam dicitur prioritas nature. Ad aliud non pono a parte rei talia instantia nature.

¶ Ad secundum dico quod forma precedit quantitatem secundum esse simpliciter et est posterior quantitate in esse distincto: sed quia esse est simpliciter prius quam esse distinctum ideo forma substantialis est simpliciter prior in natura quam quantitas. Ad aliud dico pro tota solutione materie sicut dictum est quod materia potest dupliciter considerari sine quantitate uno modo quod nullam habeat habitudinem ad hanc quantitatem vel ad illam et hoc non est possibile. Aliomodo quod una pars habeat habitudinem ad hanc quantitatem et alia ad aliam sicut ponimus plures animas separatas eiusdem rationis: et tunc dico quod separata quantitate actu adhuc caput sortis differret a pede. Alij dicunt quod secundum rem quantitas non potest auferri: sed solum secundum intellectum quia materia potest intelligi sine quantitate. Et si queratur an materia potest intelligi sine forma dicendum quod non: quia non intelligitur nisi per analogiam ad formam: tamen in conceptu eius non cadit determinata forma siue quantitas. Ad aliud dicitur quod partes substantie non habent a quantitate quod sint substantia licet habeant quod sint partes. Ad aliud dicitur negando consequentiam. Et ad aliud dico: quod quantitas ex se habet quandam distinctionem quam non habent alia accidentia: cuius ratio est quia quantitas ex sua ratione habet partes unius rationis distinctas secundum ordinem in situ. Sed contra situs est respectus qui est posterior. Dicendum quod